

سپسیس

سپسیس چیست

سپسیس یک وضعیت خطرناک است و وقتی رخ می دهد که پاسخ بدن به یک عفونت به بافت ها و اعضای خودش آسیب می زند. سپسیس منجر به شوک، از کار افتادن همزمان چند اندام و مرگ می شود - مخصوصا زود تشخیص داده نشده و فوراً تحت درمان قرار نگیرد. در افراد مبتلا به فلج/ آسیب طناب نخاعی، یک عفونت ممکن است به شکل عفونت مجرای ادراری (مثانه)، ذات الریه، یا به عنوان یک زخم، زخم فشاری یا سایر عفونت ها شروع شود. اگر عفونت به صورت محلی کنترل نشود، می تواند در سراسر بدن پخش شود. در این زمان تشخیص سپسیس داده می شود. شوک سپتیک به معنای سپسیس شدید توام با افت فشار خون است که به نارسایی اندام ها منجر می شود. سپسیس و شوک سپتیک هر دو مرگبار می باشند. سپسیس گاهی اوقات عفونت خون یا سندرم پاسخ التهابی سیستمی (SIRS) هم نامیده می شود.

سپسیس می تواند به دلیل گسترش عفونت در بدن، پس از یک عمل جراحی یا درمان تهاجمی، یا از یک بریدگی یا خراش ساده، رخ دهد.

سپسیس یک وضعیت پزشکی اورژانسی بوده و باید فوراً درمان شود.

هر فرد مبتلا به عفونتی باید از ریسک ابتلا به سپسیس آگاه شود.

بالاترین شانس موفقیت درمان طی ساعت اول از شروع آسیب است.

اطلاعات من

نام:

سابقه پزشکی:

فشار خون پایه:

دمای پایه بدن:

محل عصب شناختی آسیب:

خدمات دهنده اصلی سلامت:

شماره تلفن:

حساسیت ها:

شماره تماس اضطراری:

در مواقع اضطراری با این فرد تماس بگیرید:

نسبت:

شماره تلفن:

این مقاله مورد حمایت اداره زندگی جمعی (LCA)، وزارت بهداشت و خدمات انسانی آمریکا (SHH) و بخشی از یک بسته کمک مالی به ارزش مجموعاً \$8,700,000 می باشد که 100 درصد بودجه آن توسط SHH/LCA تامین می شود. محتوای آن متعلق به نویسندگان بوده و لزوماً بیانگر مواضع رسمی SHH/LCA، یا دولت آمریکا نبوده و موید آنها نیز نمی باشد.

درمان ها

درمان توسط متخصصین و در یک فضای بیمارستانی ارائه می شود. درمان پشتیبانی از عملکردهای حیاتی بدن و تجویز آنتی بیوتیک ها جهت کنترل عفونت در حال گسترش را شامل می شود.

- آنتی بیوتیک ها جهت کنترل عفونت ارائه می شود.
- معمولاً افراد مبتلا به سپسیس یا شوک سپتیک با سرم و اکسیژن تحت درمان قرار می گیرند.
- داروها بر مبنای علایم فرد تجویز می شود: مانند داروی کنترل فشار خون، انسولین برای گلوکز بالای خون، کورتیکواستروئید برای کاهش التهاب، و داروهای کنترل درد.
- عمل جراحی به صورت کیس به کیس و در موافقی استفاده می شود که برای کنترل عفونت و یا عوارض بیماری مورد نیاز باشد.
- درمان با رویکرد مراقبت حمایتی جهت نگهداری و بازگردانی عملکرد پیشنهاد می گردد.
- اگر دستگاه تنفسی درگیر شده باشد، ممکن است به تنفس مکانیکی نیاز باشد.
- اگر نارسایی کلیوی رخ داده باشد، ممکن است به دیالیز نیاز باشد.

بهبودی

بهبودی از سپسیس می تواند اتفاق بیفتد. افراد زیادی بدون باقی ماندن نقص عملکردی خاصی بهبود می یابند. برخی افرادی که از سپسیس جان به در می برند نیازهای بازتوانی بلندمدتی دارند که به آسیب اندامی یا بافتی متاثر از رویداد سپتیک بستگی دارد. در صورت ترومای شدید به اندام تحتانی، ممکن است به به قطع عضو نیاز باشد. برخی افراد به سندرم استرس پساتروما دچار می شوند، یک وضعیت سلامت روان، که نتیجه ترومای رویداد سپسیس است.

نتایج مثبت سپسیس یا شوک سپتیک به تشخیص و درمان زودهنگام بستگی دارد. برخی افراد مبتلا به سپسیس خفیف تشخیص داده می شوند. بهبودی کامل این افراد بدون باقی ماندن هیچ نوع عوارض امکان پذیر است. با این وجود، سپسیس یا شوک سپتیک می تواند عوارض شدیدی در پی داشته باشد. عوارض سپسیس یا شوک سپتیک می تواند ویران کننده باشد. در پی مختل شدن جریان خون، هر عضوی از بدن ممکن است دچار آسیب شود. لخته های خونی ممکن است تشکیل شود که باعث عدم خون رسانی به اعضای بدن یا اندام های تحتانی و در نتیجه مرگ بافت گردد. آسیب به اندام می تواند سبب نارسایی مغزی، قلبی، ریوی، کلیوی، کبد یا هر عملکرد بدن شود. آسیب به اندام های تحتانی می تواند سبب بروز قانقاریا و در نتیجه نیاز به قطع عضو گردد.

برخی یا همه علائم ذیل ممکن است در فرد دیده شود:

- وجود عفونت یا عفونت احتمالی
- دمای بالاتر، بیش از 38.30C یا 101.30F
- ضربان قلب تند، بالاتر از 90 بار در دقیقه
- تنفس تند، بیش از 20 نفس در دقیقه
- سایر علائمی که ممکن است دیده شود:
- گیجی یا کما
- ادم به خصوص در اندام تحتانی، گردن، صورت
- بالا رفتن قند خون بدون دیابت
- دمای کمتر زیر 36C یا 97F

معاینه همچنین ممکن است وجود ترکیبی از متغیرهای ذیل را نشان دهد:

- تورم در قسمت آسیب اولیه یا هر بخشی از بدن
- عدم توانایی در حفظ فشار داخلی بدن جهت اطمینان از این نکته که خون حامل اکسیژن به همه اندام ها می رسد
- عدم عملکرد اندام، نارسایی هر یک از اندام های داخلی
- پرفیوژن بافتی، عدم اکسیژن رسانی به هر بخشی از بدن، بیشتر قابل تشخیص در انگشت ها/ دست ها، انگشت های پا/پاهای

سپسیس زمانی تشخیص داده می شود که عفونتی در بخشی از بدن وجود داشته و یکی از موارد ذیل هم دیده شود:

- عدم عملکرد اندام (نارسایی اندام)
- هایپوکسمیا (عدم توانایی اکسیژن رسانی به بافت ها)
- اولیگوریا (کاهش ادرار)
- لاکتیک اسیدوسیس (کاهش اکسیژن خون)
- افزایش آنزیم های کبدی (عدم عملکرد کبد)
- عملکرد مغزی متفاوت (گیجی/کما)

پیشگیری بهترین اقدام برای جلوگیری از بروز سپسیس است

افراد باید خدمات دهنده سلامت خود را در جریان هر نوع عفونتی که بهبود پیدا نمی کند یا باعث افزایش علائمی چون قرمزی، تورم، ناراحتی، درد، گرمای محلی روی نقطه درگیر یا تب/لرز قرار دهید. اگر دچار عفونت هستید و علائمی افزایش عفونت یا واکنش های بدنی را مشاهده می کنید، فوراً به خدمات دهنده سلامت خود مراجعه کنید.

آزمایش ها:

تست های آزمایشگاهی رایج برای عفونت عبارتند از:

- آزمایش باکتری در ادرار
- باکتری در شت زخم
- باکتری در ترشحات دهان و بینی
- آزمایش های خون به منظور تشخیص باکتری ها، عوامل لخته کننده، عملکرد قلب، کبد و کلیه، اکسیژن رسانی یا الکترولیت ها

مطالعات تصویربرداری

اسکن های بدنی را می توان برای ارزیابی عملکرد اندام ها انجام داد. این اسکن ها عبارتند از:

- اشعه ایکس
- سی تی اسکن (توموگرافی کامپیوتری)
- اولتراسوند
- MRI (تصویرسازی تشدید مغناطیسی)